

- e) innych zajęć pedagogicznych realizowanych przez pełnozatrudnionego nauczyciela z uczniami w formach przez niego obranych i udokumentowanych w wymiarze nie przekraczającym 50 godzin rocznie; dla nauczycieli niepełnozatrudnionych wymiar tych zajęć ulega stosownemu zmniejszeniu.
2. Każdą godzinę lekcji, ćwiczeń i zajęć praktycznych, przeprowadzania egzaminów ustnych i nadzorowania egzaminów pisemnych oraz zajęć wymienionych w ust. 1 pkt 2 lit. e), faktycznie realizowanych w niedziele i święta — liczy się za 2 godziny zajęć.
 3. Dla celów obliczania obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych przez godzinę zajęć lekcyjnych, ćwiczeń i konsultacji należy rozumieć jednostkę 45 minut, przez godzinę zajęć praktycznych — jednostkę 55 minut, a przez godzinę pozostałych zajęć — 60 minut.
 4. Rozliczenie nauczyciela szkoły zaocznej, zatrudnionego w pełnym wymiarze godzin zajęć dydaktycznych, następuje w każdym semestrze. W okresie semestru nauczyciel obowiązany jest zrealizować połowę rocznego wymiaru godzin zajęć; za podstawę rozliczenia przyjmuje się, według zapisów w dzienniku lekcyjnym, odbyte godziny zajęć, godziny usprawiedliwionej nieobecności w pracy i godziny usprawiedliwionego nieodbycia zajęć, liczone narastająco aż do uzyskania połowy rocznego wymiaru zajęć nauczyciela. Odbyte godziny zajęć wymienionych w ust. 1 oraz godziny zajęć wynikające z planu nauczania, lecz nie zrealizowane z powodu usprawiedliwionego nieodbycia zajęć, przekraczające połowę rocznego wymiaru, są godzinami ponadwymiarowymi.”;
- 3) w § 4:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczyciela wlicza się również godziny nadzorowania i przeprowadzania egzaminów dojrzałości i egzaminów eksternistycznych, a także godziny sprawdzania i oceniania prac pisemnych z egzaminów eksternistycznych.”,
 - b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Sprawdzanie i ocenianie 3 prac pisemnych z egzaminu eksternistycznego liczy się za 1 godzinę zajęć.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1990 r.

Minister Edukacji Narodowej: *H. Samsonowicz*

428

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 15 października 1990 r.

w sprawie wielkości powierzchni przeznaczonych pod uprawy maku i konopi w 1991 r.

Na podstawie art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15 i Nr 15, poz. 66, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W roku 1991 może być uprawiany wyłącznie mak o niskiej zawartości morfiny odmiany Przemko.

2. Wielkość powierzchni przeznaczonych w roku 1990 pod uprawy maku, o którym mowa w ust. 1, prowadzone na podstawie umów kontraktacji zawartych z uprawnionymi jednostkami gospodarki uspołecznionej, ustala się na 4210 ha w skali kraju, w tym dla województw:

- 1) bydgoskiego — 570 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Dąbrowa Biskupia, Gniewkowo, Inowrocław, Janikowo, Jeziora Wielkie, Kcynia, Kruszwica, Mogilno, Pakość, Rojewo, Strzelno, Złotniki Kujawskie i Żnin,
- 2) chełmskiego — 290 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Białopole, Dorohusk, Dubienka, Hańsk, Kraśniczyn, Leśniowice, Rejowiec, Ruda Huta, Sawin, Siedliszcze, Wierzbica, Wola Uhruska i Wyrki,
- 3) elbląskiego — 500 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Elbląg, Gardeja, Kwidzyn, Lichnowy, Malbork, Miłoradz, Nowy Dwór Gdański, Nowy Staw, Ostaszewo, Ryjewo, Sadlinki, Stegna i Sztutowo,
- 4) kaliskiego — 415 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Blizanów, Mycielin, Stawiszyn i Żelazków,
- 5) konińskiego — 415 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Babiak, Chodów, Dąbie, Grabów, Grzegorzew, Kłodawa, Łądek, Ostrowite, Przedecz, Pyzdry, Słupca, Sompolno, Strzałkowo, Świnice Warckie, Wierzbinek, Witkowo i Zagórow,
- 6) pińskiego — 80 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Białosłowie, Budzyń, Chodzież, Czarnków, Damasławek, Drawsko, Gołańcz, Kaczory, Lipka, Łobzenica, Margonin, Połajewo, Rogoźno, Ryczywół, Szamocin, Ujście, Wapno, Wieleń, Wronki, Wysoka, Wyrzysk i Zakrzewo,
- 7) plockiego — 30 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Krośnice, Kutno i Łęczycza,
- 8) przemyskiego — 400 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Chłopice, Cieszanów, Gać, Jarosław, Jawornik Polski, Kańczuga, Orły, Pawłosiów, Pruchnik, Przemyśl, Przeworsk, Radymno, Rokietnica, Roźwienica, Sieniawa, Zarzecze i Żurawica,
- 9) włocławskiego — 780 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Bądkowo, Boniewo, Brześć Kujawski, Bytoń, Dobrze, Dobrzyń nad Wisłą, Koneck, Kowal, Lipno, Lubień Kujawski, Lubraniec, Osiecin, Piotrków Kujawski, Raciążek, Radziejów, Topólka, Wielgie, Włocławek i Zakrzewo,

10) zamojskiego — 730 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Dołhobyczów, Gorzków, Grabowiec, Izbica, Jarczów, Lubycza Królewska, Miączyn, Mircze, Telatyn, Tereszpol, Tyszowce, Uchanie, Ulhówek i Żółkiewka.

§ 2. Wielkość powierzchni przeznaczonej w roku 1991 pod uprawy konopi, prowadzone na podstawie umów kontraktacji zawartych z uprawnionymi jednostkami gospodarki społecznej, ustala się na 2975 ha w skali kraju, w tym dla województw:

- 1) chełmskiego — 200 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Krasnystaw, Kraśniczyn, Leśniowice, Łopiennik Górny i Wojsławice,
- 2) częstochowskiego — 15 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminie Olesno,
- 3) kieleckiego — 60 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Działoszyce, Gnojno, Kije, Michałów i Pińczów,
- 4) lubelskiego — 150 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Bychawa, Dzierzkowice, Jabłonna, Kraśnik, Krzczonów, Piaski, Rybczewice i Zakrzówek,

5) łomżyńskiego — 30 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminie Zbójna,

6) ostrołęckiego — 50 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach Lelis i Łyse,

7) radomskiego — 60 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Ciepiałów, Ilża, Kazanów, Orońsko, Skaryszew, Wolanów i Zakrzew,

8) tarnobrzskiego — 500 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Batorz, Chrzanów, Dzwola, Godziszów, Janów Lubelski i Szastarka,

9) wałbrzyskiego — 600 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Ciepłowody, Dzierżoniów, Przeworno, Strzegom, Ząbkowice Śląskie i Ziębice,

10) wrocławskiego — 10 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminie Łagiewniki,

11) zamojskiego — 1300 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Frampol, Goraj, Grabowiec, Radeckznica, Rudnik, Skierbieszów, Sułów, Turobin, Wysokie, Zakrzew i Żółkiewka.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *J. Byliński*

429

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 12 października 1990 r.

w sprawie legitymacji służbowej funkcjonariusza Urzędu Ochrony Państwa.

Na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariusz Urzędu Ochrony Państwa, zwany dalej „funkcjonariuszem”, bezpośrednio po mianowaniu otrzymuje na czas pełnienia służby legitymację służbową funkcjonariusza Urzędu Ochrony Państwa, zwaną dalej „legitymacją służbową”.

2. Legitymacja służbowa jest dokumentem potwierdzającym uprawnienia funkcjonariusza, wynikające z przepisów ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180).

3. Legitymacji służbowej nie wolno funkcjonariuszowi używać w sprawach nie związanych ze służbą, z wyjątkiem przypadków potwierdzenia prawa do korzystania z ulg w przejazdach państwowymi środkami komunikacji.

§ 2. Funkcjonariusz jest obowiązany dbać o należyty stan legitymacji służbowej, a także chronić ją przed utratą lub zniszczeniem.

§ 3. Legitymację służbową wydaje, wymienia i unieważnia oraz dokonuje w niej wpisów dyrektor biura kadr Urzędu Ochrony Państwa.

§ 4. 1. Wzór legitymacji służbowej określa załącznik do rozporządzenia.

2. W legitymacji służbowej wpisuje się nazwisko i imię funkcjonariusza, datę jej ważności oraz umieszcza się fotografię funkcjonariusza.

3. Legitymację służbową podpisuje dyrektor biura kadr Urzędu Ochrony Państwa lub upoważniona przez niego osoba.

§ 5. Legitymacja służbowa podlega wymianie w razie:

- 1) zmiany nazwiska lub imienia funkcjonariusza,
- 2) uszkodzenia lub zniszczenia,
- 3) upływu okresu ważności.

§ 6. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany zwrócić jednostce określonej w § 3 legitymację służbową w razie:

- 1) udzielenia funkcjonariuszowi urlopu bezpłatnego w wymiarze dłuższym niż jeden miesiąc oraz urlopu wychowawczego,
- 2) zawieszenia funkcjonariusza w czynnościach służbowych,
- 3) zwolnienia funkcjonariusza ze służby.

2. W razie zgonu funkcjonariusza, jednostka właściwa w sprawach osobowych jest obowiązana podjąć czynności zmierzające do odzyskania jego legitymacji służbowej.

§ 7. 1. Funkcjonariusz w czasie służby nosi legitymację służbową przy sobie.